

Тракийска култура — Тракитѣ пристигнали въ Балканския полуостровъ като чергари конници. Тѣ заседнали тукъ и започнали да си правятъ жилища въ зависимостъ отъ мѣстнитѣ условия. Обикновенитѣ имъ жилища били коптори, а край езерата си правѣли надводни жилища — малки кржгли дървени колибки съ островрѣхни покриви. Херодотъ ни е оставилъ едно доста интересно описание на тия жилища въ езерото Тахино. Тамъ отначало всички мжже доставяли материалъ за строежъ, но послѣ билъ въведенъ обичай, всѣки мжжъ, който встъпвалъ въ бракъ, да доставя по три стѣлба отъ Пиринъ. Тия надводни жилища били направени така: отъ брѣга построявали навжтрѣ тѣсенъ дървенъ мостъ, десятки метра дълъгъ, на края на който издигали една до друга нѣколко дървени кжщички върху набити въ водата стѣлбове. Всѣко сѣмейство си имало отдѣлна кжщичка, а всѣка кжщичка имала вратичка отъ къмъ вжтрѣшността на езерото. За запазване дѣцата отъ удавяне, вѣрзвали ги за краката. А рибата била ужъ толкова изобилна, че, като спуснѣли кошница въ водата, изваждали я слѣдъ малко пълна съ риба. Тракитѣ живѣли обикновено въ малки селца, но за приближище въ военно врѣме си строили и укрѣпления, заградени съ дървени или каменни стѣни. Отъ тия укрѣпления произлѣзли старитѣ тракийски градове, отъ които по-извѣстни били: столицата на одриситѣ Ускудама (Одринъ); Кабиле (надъ Ямболъ) и столицата на бѣситѣ Бесапара (южно отъ Татаръ-Пазарджикъ).

У тракитѣ било развито многоженството. Всѣки можалъ да води толкова жени, колкото му позволявали срѣдствата. Момитѣ се ползували съ голѣма свобода, но женитѣ не. Жена, която била купена, ставала собственостъ на мжжа и се прѣдавала както всичкитѣ му вещи въ наслѣдство. Въ едни племена, когато умирали нѣкой знатенъ, най-обичната му жена се принасяла сама въ жертва на смъртния одѣръ на мжжа си; а въ други — роднинитѣ на умрѣлия я умѣртвявали надъ гроба му, за да му служи и на она свѣтъ. Бащата билъ пѣленъ господаръ на дѣцата си, които можалъ даже